

Hagyarsországot

illető

Országos Kormánylap.

1858. Évfolyam. **•** Első Rész.

XLV. Darab.

Kiadatott és elküldetett 1858-diki december 31-kén

Landes - Regierungs - Blatt

für das

Königreich Ungarn.

Jahrgang 1858. **• Erste Abtheilung.**

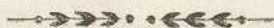
XLV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 31. December 1858.

T a r t a l o m.

- 243. szám.** A pénzügyi ministeriumnak 1858. december 16-kán kelt rendelete, kiható az általános vámterület minden koronaországaira, a külföldi nyers vagy gyártott dohány vámhivatali kezelését, továbbá az ez iránt kibocsátandó hivatalos okiratok érvényességének tartamát és alakját tárgyazo néhány határozatok iránt.
- 244. szám.** A kereskedelmi ministeriumnak 1858. december 17-kén kelt hirdetménye, kiható Horvát- és Tótországnak azon területekre, melyekben az 1852. september 4-kén kelt házalási törvény (bírod. törv. lap 252. sz.) ki van hirdetve, a „S o s t a r“ nevü horvát naptár házalók általi árulásának az 1858. december 8-kán kelt legfelsőbb határozvánnyal történt kivételes megengedése iránt.
- 245. szám.** 1858. december 23-kán kelt császári rendelet, kiható Magyar-, Horvát- és Tótországra, a Szerb-vajdaságra s a temesi bánságra és Erdélyi nagyfejedelemségre, melylyel az ujdon keletkező mezőgazdasági települetek számára adandó kedvezmények, s ezen kedvezmények elnyerésének föltételei állapítatnak meg.
- 246. szám.** A pénzügyi ministeriumnak 1858. december 23-kán kelt kibocsátványa, kiható minden koronaországokra, Dalmátországot kivéve, a répaczukorért fizetendő fogyasztási adó hitelezésének egy év tartamairai kiterjesztése iránt.
- 247. szám.** 1858. december 26-kán kelt császári rendelet, kiható minden koronaországokra, a lombárd-velencei királyságot kivéve, az ausztria nemzeti bank conventiós pénzre szóló valamennyi jegyinek behuzása iránt.

E l s ő R é s z .

243.

A pénzügyi ministeriumnak 1858. december 16-án kelt rendelete,

kiható az általános vámterület minden koronaországaira,

a külföldi nyers vagy gyártott dohány vámhivatali kezelését, továbbá az ez iránt kibocsátandó hivatalos okiratok érvényességének tartamát és alakját tárgyazó néhány határozatok iránt.

(Birodalmi törvénylap 1858. LIX. darab, 240. sz., kiadott 1858. december 28-án).

Azon kétségek megfejtése végett, melyek az 1835. július 11-kén kelt vám- és államegyedárussági rendtartás 428. §-ban (a Magyar-, Horvát-, Tótor-szágra, Erdélyre, a Szerbvajdaságra, temesi bánságra s a katonai határörvidékre és a tenger mellékre nézve 1850. november 29-kén kelt dohányegyedárussági rendtartás — birod. törv. lap 462. sz. — 64. §-ban) foglalt határozatok hordereje iránt — melyek szerint a külföldi nyers vagy gyártott dohánynyali kereskedés tilos; — továbbá azon értelem iránt keletkeztek, melyben a külföldi dohányra és dohánygyártmányokra szóló fődözeti okiratok érvényességének egy évre szabott határideje veendő, a pénzügyi ministerium által következők nyilvánítnak:

1. A vámszabályoknak azon engedélye, melynél fogva a külföldi áruk a határszélen csupán valamely raktárakkal ellátott vámhivatalhoz hivatalos berakás végetti utalásra vallhatnak be, a nélkül, hogy egyszersmind előadnák, vajjon az áru belföldi használatra vagy átvitelre van-e rendelve, a külföldi nyers vagy gyártott dohányra nem alkalmazható, minthogy ez, mint a kereskedésből kizárt áru a vámvonalon keresztül csak előleges engedelem mellett bocsáttathatik be, melynek különösen vagy a bevitelre vagy pedig az átvitelre kell szólania.

Az 1853. november 3-án 19.517—844. sz. alatt kelt pénzügyministeri kibocsátványhoz képest, — melynek folytán az egyedárussági szabályok által tiltott kereskedésnek tekintendő azon eljárás, ha külföldi nyers vagy gyártott dohány átviteli árukép vallatik ugyan be, de a vámhivatali raktárakba berakván, abból ugynevezett átviteli rakomány képeztetik, oly czélból, hogy a dohány az egyedárussági területben oly feleknek, kik a vám- és szabadéki illeték lefizetése mellett annak megvételére engedelmet kapnak, eladathassék, — ennél fogva ujlag kijelentetik, hogy a külföldi nyers vagy gyártott dohány még a vaspályákoni bemondó eljárásban sem küldethetik előlegesen kinyert behozatali engedelem nélkül valamely az egyedárussági területben fekvő vámhivatalhoz, s annál a további intézkedés föntartása mellett be nem rakathatik, sőt az ilyes dohány az említett engedelem nélkül a vámvonalon keresztül teljességgel nem vihető be.

Ezen határozat, s illetőleg a félnek azon kötelezettsége, miszerint a külföldi nyers vagy gyártott dohány be- vagy átvitelére nyert engedelmet, már a bemondó eljárás teljesítésére hivatott határszéli hivatalnál tartozik kimutatni, az 1857. szeptember 18-kán kelt szabály (birod. törv. lap XXXIV. darab, 175 sz.*) 16. §-ban foglalt intézkedés által nincs megszüntetve, mihez képest a vaspálya-forgalomban azon esetekben, melyekben a vám eljárás (a be-, át- vagy kiviteli megvámozás) teljesítésére különös engedelem szükséges, ezt azon hivatalnál kell benyújtani, mely a hivatalos cselekvényt teljesíti.

2. Az egy évi időköz, mely a főnálló szabályok (1836. mártius 5-kén kelt udvari kamara-elnöki rendelvény, politikai törvénygyűjtemény 64. kötet 447. lap és 1853. július 22-kén kelt pénzügyministeri kibocsátvány, bir. törv. lap XLVI. darab, 150. sz.***) által határozottat, csak az egyedárussági tárgyakra kiadott hivatalos okiratok érvényességi tartama maximumának tekintendő, a törvényes behozatal igazolása végett.

Sőt az említett szabályokban nem a hatósági engedelemre, hanem a vámhivatali kiadványra értendő ezen hozzáadás által: „ha abban más határidő nincs kifejezve“, minden külön esetre nézve a hatóságoknak lön világosan föntartva annak megítélése, vajjon a főforgó körülményekrei tekintettel, nem kell-e egy évnél rövidebb érvényességi határidőt szabni a külföldi dohányra vagy dohánygyártmányokra szóló földzeti okiratokra nézve.

A vámhivatalok által jövőben a külföldi dohányról és dohánygyártmányokról kiadandó bevallási bizonyítványok és vámnyugtatóványok az említett szabályokrai világos utalást fogják tartalmazni, melyek az eddigi tapasztalatok szerint gyakran csak a főnálló intézkedések nemtudása miatt hágattak át.

Báró Kruck.

244.

A kereskedelmi ministeriumnak 1858. december 17. kelt hirdetménye,

kiható Horvát- és Tórországnak azon területrészeire, melyekben az 1852. szeptember 4-kén kelt házalási törvény (birod. törv. lap 252. sz.) ki van hirdetve,

a „Sostar“ nevű horvát naptár házalók általi árulásának az 1858. december 8-kán kelt legfelsőbb határozvánnyal történt kivételes megengedése iránt.

(A birodalmi törvénylapban 1858. LIX. darab, 242. sz., kiadott 1858. december 28-kán).

*) Orsz. korm. lap 1857, I. Rész, XXII. darab, 176. sz., 418. lap.

**) Orsz. korm. lap 1853, XVII. darab, 161. sz., 654. lap.

245.

1858. december 23-án kelt császári rendelet,

kiható Magyar-, Horvát- és Tótországra, a Szerbvajdaságra s a temesi bánságra és az Erdélyi nagyfejedelem-
ségre,

melylyel az újon keletkező mezőgazdasági települetek számára adandó kedvezmények, s ezen kedvezmények elnyerésének föltételei állapítanak meg.

(Birodalmi törvénylap 1858. LIX. darab, 242. sz., kiadott 1858. december 23-án.)

A földmivelés emelése és gyarapítása végett, ministereim s birodalmi tanácsom meghallgatása után megengedem, hogy a Magyar-, Horvát- és Tótországban, a Szerbvajdaságban s a temesi bánságban és az Erdélyi nagyfejedelemségben újon keletkező mezőgazdasági települeteknek, akár helyi népesség akár pedig bevándorlók által alapitassanak azok, az állam részéről az alább megállapított kedvezmények adathassanak, az azok elnyerése végett kiszabott föltételek teljesítése mellett; s ehézképest következőket rendelem:

I. Az újon keletkező községek számára engedett kedvezmények.

1. §.

Helyileg összefüggő települetek ezen rendelet értelmében újon keletkező községnek tekintendők, ha

- a) a települet maradandólag és sajátul szerzett határon alapitatik;
- b) ha a települetnek a községi határt képező összefüggő területe legalább is 1000 holdnyi mivelhető földet tesz, holdját 1600 bécsi négyszögölével számítva; és ha
- c) legalább is ötven család számára önálló lakok-épitetnek.

2. §.

Hogy azonban az újon keletkező települeti községek számára engedett kedvezmények igénybe vétethessenek, megkivántatik

- a) hogy az új községbeli települők ugyanazon népfajhoz és ugyanazon vallásfelekezethez tartozzanak;
- c) hogy a községi határ mivelhető földjéből a termértéknek legalább is fele az egyes házak között gazdasági javadalmazáskép osztassék ki; s ezen gazdaságok mindegyikének legalább is nyolcz holdnyi állandó és elválhatlan javadalmazással kell ellátva lennie, holdját 1600 négyszögölével számítva.

3. §.

Az újon keletkező községekbeni települők számára következő kedvezmények engedtethek:

- a) a községi határtól eddigelő fizetett földadónak pótlékostóli elengedése hat évre;

- b) az ujdon keletkezett épületeknek a házbér- és házosztály-adótóli fölmentése tizenöt évig ;
- c) a települőknek a személyi , kereseti és I. osztályu jövedelmi adótóli mentessége tizenöt évig ; végre
- d) a községi határon kívüli uti és vízi építményeknél közmunkákra köteleztétóli mentesség tizenöt évig.

4. §.

Ujdon keletkező települeti községek , tiz évig állandó katonai beszállásozás végett csak elkerülhetlen szükség esetében , átkelő csapatok beszállásozása és előfogatszolgáltatás végett pedig minden kitelhető kimérettel veendőik igénybe.

II. Az új községet nem képező települetek számára engedett kedvezmények.

5. §.

Oly települetek , melyek új községet nem képeznek azért , mivel vagy egyenkint helyi összefüggés nélkül állítatnak föl , vagy pedig jóllehet összefüggőleg állítatván föl , számuk és terjedelmök nem oly nagy , hogy azok az 1. §. értelmében ujdon keletkező községnek tekintethetnének , kedvezményeket csak akkor igényelhetnek , ha javadalmazott gazdaságok , a települőknek szabad és osztatlan tulajdonává válnak , s ha ujdon keletkező gazdaságoknál a javadalmazás legalább is nyolcz holdat tesz , holdját 1600 négyszögölével számítva.

6. §.

Az 5. §-ban említett települeteknek a 3. §-ban elősorolt kedvezmények hasonlókép megadathatnak , de a földadótól s annak pótlékaitóli mentesség csak három évre , a többi mentességek pedig csak hat évre.

III. Közös kedvezmények.

7. §.

Azon szerződvények , melyek által a települők , a 2. vagy 5. §. szerint kedvezményekre jogosított települeteik tulajdonát szerzik , valamint azon szerződvények is , melyek által több települők valamely közösen vett földet egymás között fölosztanak , bélyeg- és illetékmentesek.

8. §.

Az oly termővé tett földekre nézve , melyek a földadó-provisorium behozatalakor östermesztés utján nem mivellették és nem használtattak , a reájuk eső földadótól és pótlékaitól a termővé tétel napjától számítandó tizenöt évre már engedett mentességben , a 3. §-ban különben kimondott mentességgel együtt , a települők minden csorbitás nélkül részesítendőik.

9. §.

Egyszersmind a földadónak ezen koronaországokbani szerkezete folytán, földbirtokuk után, a mívelési nemek javítása mellett is, az adótételek a földadó-provisorium hatályossága alatt föl nem emelendők.

10. §.

A politikai hatóságok oda utasítatnak, miszerint a települöket hathatósan védjék, őket a lakhelyek építésénél, a földek kiosztásánál, az élelmi és gazdasági szükségletek beszerzésénél, oktatással és utmutatással gyámolítsák s az új települet gyarapodását gondosan előmozdítsák.

IV. Különös kedvezmények a külföldről bevándorló települők számára.

11. §.

Oly települőknek, kik a külföldről vándorolnak be, s vagyonuk, kereseti képességek és feddhetlen magukviselete tekintetében, honi hatóságuk által kiadott és az illető ausztriai követség által megerősített törvényes bizonyítvánnyal képesek magukat igazolni, a települési szerződés megerősítésével az ausztrai állampolgárság is megadathatik.

12. §.

A külföldről bevándorló települők, kik a 2. vagy 5. §. szerint kedvezményekre jogosított települetet tulajdonkint szereznek, saját személyökre nézve, valamint a külföldön született fiaik, a katonáskodási kötelezettségtől mentesek.

13. §.

Minden bevándorló települők, kik az Ausztriában elismert keresztény hitfelekezetek valamelyikéhez tartoznak, az ezen hitfelekezetek számára biztosított szabad vallásgyakorlatban részesülnek.

14. §.

A bevándorlók ingóságai, nemkülönben gépei, szántóvető-eszközei, és szerszámai, a mennyiben ezen tárgyak saját használatukra rendelvek, s viszonyaiknak megfelelők, továbbá azon haszonra való és dolgozó marháik, melyek gazdaságaik felszerelésére szánvák, a vámtól mentesek, ha a bevándorlók megerősített települési szerződévényeikkel magukat igazolják.

V. A megengedett kedvezmények megadása.

15. §.

A helytartóságok és helytartósági osztályok följogosítatnak, miszerint az újon keletkező települeteknek, a megengedett kedvezményeket esetről esetre megadják.

Oly földbirtokosok, kik települetek fölállítása végett földeket akarnak eladni, valamint oly települők, kik ily czélból földeket szándékoznak szerezni,

kötelesek azon esetben, ha az új települetek számára megengedhetőknek nyilvánított kedvezményeket el akarják nyerni, a czélbavett vagy megkötött eladási vagy vevési ügyletet, mindenesetre a települetek fölállítására előtt, s legfőlegb a szerződés megkötése utáni négy hét alatt, ez említett országos hatóság tudomására juttatni, s pontosan kijelölni azon kedvezményeket, melyeket a kibocsátott határozatok szerint igényelhetni vélnek.

16. §.

A kedvezmények megengedésének, azon szerződések megerősítésével egyideüleg kell történnie, melyek által a települők az újon keletkező települetek tulajdonát szerzik.

A megerősítési záradékban minden megengedett kedvezmény, annak kezdete és tartama pontosan előadandó.

17. §.

A szerződéseket csak akkor szabad megerősíteni,

- a) ha a települő az újon keletkező települet szabad és osztatlan tulajdonát megszerzi;
- b) ha a netalán kikötött szolgálmányokra nézve, azoknak időleges tartama és megválthatósága magában a szerződvényben világosan meg van állapítva;
- c) ha azokban a főálló törvényekkel vagy rendeletekkel ellenkező, avagy a települet gyarapodására nézve ártalmas mellékfeltételek nem foglaltatnak, végre
- d) ha az egyház és iskola szükségleteinek fődözése iránt kellő előgondoskodás történt.

Bécs 1858. december 23-kán.

Ferencz József.

Gróf Ruol-Schauenstein. Báró Bach.

Legfelsőbb rendeletre:

Báró Ransonnet.

246

A pénzügyi ministeriumnak 1858. december 23-kán kelt kibocsátványa,

kiható minden koronaországokra, Dalmátországot kivéve,

a répaczukorért fizetendő fogyasztási adó hitelezésének egy év tartamairai kiterjesztése iránt.

(Birodalmi törvénylap 1858. LIX. darab, 243. sz., kiadatott 1858. december 28-kán.)

Ő es. k. apostoli Felségének 1858. december 15-kén kelt legfelsőbb határozványához képest, a répaczukrot termelő gyárak javára azon határidő, a melyre nekik az 1852. február 5-kén (birod. törv. lap 1852. évfolyam, 43. sz.), 1857. september 22-kén (birod. törv. lap 1857. évfolyom, 173. sz.), 1857.

december 22-kén (birod. törv. lap 1857. évfolyam, 242. sz.) és 1858. szeptember 1-jén kelt pénzügyministeri kibocsátványok (birod. törv. lap 1858. évfolyam, 134. sz.**) szerint a lejárt, azaz a törvény szerint előre lefizetendő fogyasztási adó teljes összegének hitelezése megengedhető egy év tartamára terjesztetik ki.

Ezen legkegyelmesebben engedett ujalagos könnyebbségben tüstint mindazon répaczukor-gyárak részesítendőik, melyeknek a folyó üzleti időszakra szabályszerű biztosság mellett a fogyasztási adó rövidebb hitelezése már megengedettet, s kik ellen azon okok valamelyike nem forog fön, melyek öket a fönálló szabályok szerint a hitelezés megnyeréséből vagy további élvezetéből kizárnák.

E végett közölök azok, kik a már kieszközlött hitelezési engedelem kiterjesztését akarják igénybe venni, csupán az előljáró járási pénzügyi hatóságnál kötelesek egy írásbeli kérvényt benyújtani, melynek folytán ujalagos nyomozások megindítása nélkül, a szabályszerű biztosság létezése esetében a hitelezési határidő kiterjesztése megengedendő.

Azon esetekben, midőn a követelt biztosság vagy a szabadalmazott kereskedelmi és ipar-hitelintézet által, vagy pedig az 1857. december 22-kén kelt pénzügyi kibocsátványhoz képest legalább is hat más gyáros vagy kereskedő által nyujtálnék, elegendő, ha azon kérvénynyel az említett hitelintézetnek vagy a hat más kezesnek bélyegzetlen rövid írásbeli nyilatkozata terjesztetik elő, mely által ők magukat arra kötelezik, miszerint a hitelezett illetékösszegérti kezességet a hitelezési időnek kiterjesztett tartamára is elvállalják.

Báró Bruck.

247.

1858. december 26-kán kelt császári rendelet,

kiható minden koronaországokra, a lombárd-velencei királyságot kivéve,

az ausztriai nemzeti bank conventiós pénzre szóló valamennyi jegyeinek behuzása iránt.

(Birodalmi törvénylap 1858. LIX. darab, 244. sz., kiadatott 1858. december 28-kán.)

1858. augusztus 30-kán kelt rendeletem (birod. törv. lap 131. sz.***) folytán, ministereim s birodalmi tanácsom meghallgatása után következőket rendelem:

1. A conventiós pénzre szóló 5, 2 és 1 forintos bankjegyek behuzásának s forgalmuk megszüntetésének határidejeül 1859. december 31-ke tüzetik ki.

2. Az ausztriai nemzeti bank föl van jogositva, miszerint azon mértékben, melyben conventiós pénzre szóló 5, 2 és 1 forintos jegyeit behuzza, 1 forintra ausztr. pénzbe szóló jegyeket bocsásson ki 100 millió forintnyi összegig.

*) Orsz. korm. lap 1858, I. R., XXVII. darab, 137. sz., 459. lap.

**) Ugyanott 135. sz., 450. lap.

3. Minthogy ezen 1 forintos ausztr. pénzb. jegyekre az 1858. augusztus 30-kán kelt rendeletem 3. §-ban kiszabott fődözet nem alkalmazható; ennél fogva azokra nézve teljes törlesztésökig, az ausztriai nemzeti banknak átadott államjavarok szolgálандnak külön teljes fődözetül. Ezen javak jövedelme s az érettök bejövő eladási ár kizárólag az 1 forintos ausztr. pénzb. bankjegyek törlesztésére fordítandó.

4. Ezen 1 forintos ausztr. pénzb. bankjegyek egyébiránt az 1000, 100 és 10 forintos ausztriai pénzb. jegyekkel minden viszonyokban egyenlőknek tekintendők, s ideiglenesen arra rendelvek, hogy kiegyenlítéseknél s az apró forgalomban közvetítőül szolgáljanak mindaddig, míg a forgalomba lépő ezüstpénz ezen szükséglet fődözésére elegendő leend.

5. Az ausztriai nemzeti bank forgalomban levő, conventiós pénzre szóló jegyeinek teljes behuzásaig, ezen jegyek az 1858. augusztus 30-kán kelt rendeletem 4. §-ban engedett azon kedvezményt élvezendik, miszerint azok nem csak minden közpénztárak által elfogadhatók, hanem minden ausztriai pénzbecsben teljesítendő fizetéseknel is teljes névértékökben elfogadandók azon arány szerint, melyben 105 forint ausztr. pénzb. 100 forinthez conv. pénzben áll.

Ellenben az 1848. június 2-kán kelt nyiltparancs határozatai az ausztriai nemzeti banknak conventiós pénzre szóló jegyei tekintetében 1859. január 2-kától fogva hatályon kívül lépnek.

Bécs 1858. december 26-kán.

Ferencz József.

Gróf Ruol-Schauenstein. Báró Bruck.

Lelfelsőbb rendeletre:

Báró Ransonnet.